

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητής τῆς Φιλοσοφίας - Ἀκαδημαϊκός

Φίλε τῆς σοφίας, Θεόφιλε,

Θυμᾶμαι σήμερα, πού σ' ἀντικρύζω γιά ὕστατην φορά, τὴν πρώτη μας γνωριμία, στὸ Σπουδαστήριο Φιλοσοφίας τῆς Θεσσαλονίκης, ὅταν, νεώτατος ἐρευνητής, ἐπεδείκνυες ἤδη τὶς ἐπιστημονικὲς ἀρετέες σου: φιλεργίαν μέχρι φιλοπονίας, ὠριμότητα μέχρις ἀρτιότητος, ἀξιοπρέπειαν μέχρις ἀκαμψίας. Τὰ βήματά σου σ' ὠδήγησαν σταθερὰ στὸν ἀνοδιχὸ δρόμο τοῦ ἐρευνητικοῦ μόχθου, ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἀνάλυση μέχρι τὴν στοχαστικὴν σύνθεση. Εἶχες πάντα συνείδηση τοῦ χρέους, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐθύνης πού ἡ ἐπιτέλεση τοῦ χρέους αὐτοῦ συνεπάγονται. Φεύγεις ἀκαίρως ἀπὸ τὸν κόσμον πού ἐδημιούργησες καὶ πού ἐτίμησες. Ὁ κάθε πνευματικὸς ἐργάτης ὁμοιάζει, κατὰ τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ του περιβάλλον, πρὸς κομήτην πού διάττει στὸ στερέωμα. Μεριμνάν του ἔχει, ἡ κόμη του νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν μακρότερη, ὥστε ν' ἀποβαίνει ὄρατὴ ἀκόμη κι' ὅταν ὁ ἴδιος ἔχει προσπεράσει τ' ὀπτικὸ πεδίο τῶν συγχρόνων του. Κόμην του ἔχει τὸ ἔργο του. Καὶ σὺ ἐφρόντισες τὸ ἔργο σου νὰ εἶναι μακρόθεν ὄρατό. Ὁ βίος σου στάθηκε βραχύς, ἡ πνευματικὴ σου ὄμως προσφορά θ' ἀξιολογεῖται ἐπὶ πολλὴ ἀκόμη. Στὴν οἰκογένειά σου, καὶ προπάντων στὴν εὐγενικὴ σου σύζυγον, μὲ τὴν ὁποίαν συνεδέθης κάτω ἀπὸ τὴν ματιά μου, καταλείπεις τὸ δῶρον τῆς ἐντιμῆς ζωῆς σου· στοὺς συναδέλφους σου, τὸ παράπονον πὼς δὲν σ' ἐγνώρισαν ὅσο ἀξίζεις, ἀφοῦ δὲν ἐπρόλαβαν νὰ σὲ χαροῦν. Τώρα καλεῖσαι νὰ βαδίσεις τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης τῆς δημιουργίας σου. Στὸν δρόμον αὐτὸν σὲ συντροφεύουν οἱ διαλογισμοὶ τῶν φίλων σου. Ἴσως στὸ τέρμα του νὰ συναντήσεις τὶς γεραρὲς σκιᾶς τοῦ Ἀναξιμάνδρου καὶ τοῦ Nietzsche, ἀλλὰ καὶ τῶσων ἄλλων στοχαστῶν τοὺς ὁποίους ἐφρόντισες, μὲ τὰ ἔργα σου, νὰ μᾶς καταστήσεις προσιτωτέρους. Καλὸ σου ταξίδι, Θεόφιλε.